

Deficere, Desciscere.

ἀφίστασθαι.

Deficere: vt, *Isocrat.* Αἴγυπτος μὲ ἀφίστηκα κατ' ὁμῆνον τ' χρόνον.
Aegyptus qui aem defecerat iam tum temporis.

ὁ ἀπιστῶν. Qui defecit.

Demosth. ὁρᾷ τὴν ἀπιστῶντας πλεον ἀραμένους. *Video eos, qui defecerunt, bellum suscepisse.*

ἑνός (cum genitiuo) Ab aliquo deficere: vt,

Isocr. Αἴγυπτος ἀπὸ τῆς Κύπρου ἀφίστηκε. *Aegyptus & Cyprus ab eo defecerunt.*

ἀφίστασθαι

Idem, ὡσεὶ ἀπιστῶντες τῇ ἡμετέρῃ συμμαχίᾳ Λακεδαιμονίῳ ἐδάσαν τὴν πόλιν. *Vt a vestra societate deficientes Lacedaemonis urbem dedant.*

ἀπὸ πινος, (cum praepositione) vt,

Diodorus. Εὐμένης, ἀπιστῶντος ἀπὸ αὐτῆς πινος τῷ ἑπιφάνῳ ἡγεμόνι, ἐξεπέμψεν ἐπ' αὐτὸν Φοινίκην. *Eumenes, cum defecisset ab eo quidam infirmi dux, aduersus eum misit Phoenicem.*

πρὸς πνα. Ad aliquem deficere: vt,

Isocrat. πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπιστῶμεν. *Ad Lacedaemonios deficiamus.*

ἀποκλίνειν εἰς τὴν ἀντιδικίαν. Ad aduersarios deficere, vel se ad eos conferre. *Demosth.*

ἀπέλθειν εἰς πολέμους. Deficere ad hostes. *Demosth.*

ἀφίστασθαι.

ἑνός. Ab aliquo deficere: vt,

Isocr. τὴν μὲν ἀφίσταμένους τῆς ἀρχῆς τῆ βασιλείας συγκαταστρέψομεθα. *Eos qui a regis imperio descuerunt, simul subuertemus.*

ἀφίστασθαι

Idem, ἢ ἀπιστῶμεν παντάπασιν, ὧν διανοήθην. *Non deficiam omnino a mea sententia.*

πρὸς πολέμους. Ad hostes deficere.

⊕ Ad defectionem sollicitare & impellere. Facere vt deficias.

ἀπιστῶντας